

BARA AN NEUV

"En gwirionez, en gwirionez, me 'lavar deoc'h, Moizez n'en deus ket roet deoc'h bara an neñv ; met va Zad a ro deoc'h ar gwir vara eus an neñv. Rak bara Doue eo an hini a zo diskennet eus an neñv, hag a ro ar Vuhez d'ar bed ". VI,32-33.

" e eo ar bara a vuhez. An hini a zeu davedon n'en devo ket naon ken, hag an hini a gred ennon n'en devo ket sec hed ken" VI,35.

Leun a vister eo bepred avtel Sant Yann, met ar penad-mañ diwer bent sakramant an Aoter eo zo marteze leunoc'h o'hoazh a heklevioù hag a ster speredel.

Ret e vije sur mat, da gentañ, heuliañ a-dreuz an Testamant Kozh a bezh, soñj ar banvez mesiasek, evel skeudenn bennozhiou Doue war e bobl hag evel sin unvaniezh nevez ar c'halonou. Ha setu bremañ ar Moizez nevez o reiñ n'eo ken ur bara danvezel evit buhez ar c'horf, met unan speredel evit buhez an ene. Se gentoc'h eo an Tad a ro ar gwir bara eus an neñv, e Verb.

Petra evit un ene eo debriñ, nemet en em zigeriñ d'ar sklerijenn ? Kedu naon ha sec'hed a wirlonez ha sellout outi. Debriñ ; evit un ene, sed aze ar vuhez .

" Se eo ar Vuhez ".

Gwelout ar C'hrist eo debriñ .

Gwelout ar Xkx C'hrist. Met e-keit m'emamp war an douar ne c'hellomp gwelout Verb Doue nemet enkorfet ha danguzh. Nemet dija an d'gwelout-se a zo debriñ .

Debriñ ar C'hrist eo krediñ .

Sellomp mat ouzh an destenn evit gwelout soñj ar feiz o'n em stagañ ouzh hini bara an neñv. Ar Verb diskennet eus an neñv eo an hini

a dieomp debrif dre ar feiz. " Ne eo ar bara a Vuhez ! An gini a zeu davedon n'en devo ket naon ken". Met petra eo mont dave ar C'hrist : selabu an Tad an hini eo : " An nep en deus selabuet an Tad ha resevet e gehennadurezh a zeu davedon". Met penaos selabu an Tad ha resev e gelennadurezh nemet o selabu an Hini a gomz en e anv, e Verb graet den, o komz e lavar an den ? "N'eo ket en defe den ebet gwelet an Tad, nemet an hini a zeu eus a-gichen an Tad, hennezh en deus gwelet an Tad. Evit gwir, evit gwir, ne 'lavar deoc'h, an nep a gred en deus ar vuhez peurbadel".

Buhez Doue eo ar vuhez peurbadel. Levenez ha darempredon an tri Person en Doue eo ar vuhez peurbadel. Ha kredif er vuhez-se eo dija kaout ennomp he sklerijenn hag he gwirionez.

Nemet bepred sklerijenn golbet, enkorfet dindan senjoun ha gerjoun den, n'eo ket sklerijenn dizol ha gwelet war eeun. Bepred sklerijenn ha gouel war un dro, dre-bezef ar Verb war an douar.

Debrif hep kaout hon gwalc'h. Perak ? Nemet evit kaout c'hoant ha kaout ar galloud da zebrif muioc'h, rak an ene en em zigor gant ar c'hoant. Kaout naon ha sec'hed. Ret eo kenderc'hel da vont muioc'h mui bepred davetañ, ~~xxxxxxxkxxxxx~~ Ret eo d'ar c'hoar kaout naon ha sec'hed pe e tro d'ar maro. Ret eo d'an ene adnevesat e c'hoant, hag o kaout brasec'h c'hoant, ~~xxxxxxx~~ kreskiñ .

Kreskiñ dre gredif muioc'h.

Bepred ez eus aprouennon ar feiz, a c'houlenn kredif muioc'h. Sakramant an Ater a zo un aprouenn eus ar feiz. Misterium fidei. Aprouenn ar feiz. Aes eo gwelout e c'houlenn Jezuz ouzh e ziskiblon kredif en e gomzou davoust da bep tre, davoust d'ar svezhus, d'an dies, d'an heugus zoken, a welont enno. Gal et en dije ar C'hrist displegañ sklaer petra oa e vennad ha fennas e rofe e gorf da zebrif. Evel pa

vennefe aprouiñ o feiz, e talc'h da ziskleriañ kriz : "En gwirionez, en gwirionez, e lavaran deoc'h. Mar ne zebrit ket kig Mab an den ha mar n'evit ket e wad, n'ho pezo ket ar vuhez emroc'h". Ken aes e vefe bet dezhañ l. varout dindan pe stum burzhudus e rofe dezho e gorf hag e wad. Met pep tra 'zo evel pa vennefe bezañ evit ur maen-skolih : "Ar c'homzou-mañ, eme an diskibion, a zo kalet, piw a c'hell o degemer ". A-vec'h ma tizolo ur dra bennak eus ar wirionez da zont : "Ar spered eo an hini a ro buhez, ar c'hig ne serij da netra. Ar c'homzou am eus lavaret deoc'h a zo spered ha buhez". N'eo ket da lavarout e tiskarfe gant-se kement en deus dinge et en a-rask . Gwirionez, e gorf evel magadur, gwirionez, e wad evel died, ^{peurbadel} met n'eo ket awalc'h d'an den, evit kaout buhez, debrin e gorf gant ar c'horf. Ar spered eo an hini a dle debrin o krediñ. Rak o krediñ en em zigor spered an den da spered ar C'hrist, o tont da vezañ gantañ un hevelep spered.

Krediñ en e c'halloud : "Met tud 'zo en ho touez ne gredont ket". Gwelit penaos gant al lavar-se e vez diskaret dre protestanted 'zo da gompren komzou Jezuz. N'hellfe ket hor Salver goulenn feiz dall d'e gelennadurezh, mar ne vije a benn ar fin netra da grediñ enno, mar ne vigent nemet skeudennou laosk. Pelec'h e vefe neuze aprouenn feiz an diskibion ? Ne vefe ken e gomzou kentañ nemet ur pech hag un tromplerez dizellezet eus e furnezh hag eus e vadelezh.

Hogen Sakramant an Aoter a zo hag a chomo bepred aprouenn ar feiz. Morse ne gredomp ennañ awalc'h, marse ne reomp outañ gant feiz awalc'h. Ar sakramant-se eo korf ar C'hrist dindan ar vara, e wad dindan ar gwin. Kentoc'h a'hozh eget ~~xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx~~ e gorf hag e wad, eo ar Verb en e c'halloud divent, ar Verb oc'h oberiañ efedus, hag o tont gant se da gemer adarre stum gwelus evel en ur c'hinivelezh nevez.

"Kred, ha debret oc'h eus ... C'hoantet a rit ar bara eus an neñv. Bez hoc'h eus anezhañ dirazoc'h ha ne zebrit ket". (St Eosten, Displegadur war aviel St Yann, tractatus 25).

AR C'HRIST PÉLERIN

"Dre galon hon Doue leun a druez, setu ma teu an heul da barañ
d'hon gweladenniñ eus an nec'h, da c'hoularouiñ ar re buchet en
devalded hag en skeud ar maro, da ren hon treid en hent ar pecc'h"
Luk. 1,78-79.

devalijenn, set sklerijenn ar vuhet en devo". Yann, 2,17.

"Ar Sklerijenn, an hini wirion hag a sklaera pep den, a zeue er
bed". Yann, 1,9.

m'oc'h eus ar sklerijenn, kredid ar sklerijenn, evit dont da vezañ
"Hag ar Verb a zo deuet da zen ha bet o kampañ en hon tuez".
Yann, 1,14.

"War re re szezet e bro teñvalijenn ar maro eo paret ar sklerijenn"
Mazhev, 4,17.

perañ pep kleñved ha nec'h". Mazhev, 2,15.
"Ma ho padez en dour, met dont a ra un all a zo galloudekoc'h
egedon ha n'on ket dellezek da zieren korreenn e vortù; hennezh ho
padez er Spered Santel hag en tan". Luk. 3,16.

e respontas dezhañ : Al lera o deus a zollid, hag evned en nebv o
"Setu Oan Doue, an hini a lam kuit pec'hed ar bed. Hemañ eo an
hini a lavaren diwar e benn : War va lerc'h e teu un den hag a zo
tremenet dirazon dre ma oa arazon o vezañ".
Yann, 1,29-30.

"Antronoz e fellas da Jezuz mont en Galiles, hag e lavaras Filip
war e hent, hag e lavaras dezhañ : Deuz war va lerc'h".
Yann, 1,43.

lavarout dezhañ : Rak kuit oc'hann, rak ho lerc'h deuzhañ da
"Evel ma kerzhe a-hed mor Galiles, e welas d'apu vreur, Simon an hini
aŋvet Pêr hag Andrev, e vreur, o teurel ar roued er mor ; rak
pesketaerion e vant. Hag e lavaras dezhañ : Deuit d'am heul, hag e
rin oc'hannoc'h pesketaerion dud. Raktal e tilezjont o rouedoù da
vant d'e heul".
Mazhev, 4,18-20.

"Aet kuit so'hann, Jezuz a welas un den, anvet Mazhev, azezet e burev an tairhoù, hag e lavaras dezhañ : Deus d'am heul. Hemañ a savas hag a zeuas d'e heul." Mazhev 9,9.

"Me eo Sklerijenn ar bed ; an nep a zeu d'am heul ne gerzh ket en deñvelijenn, met sklerijenn ar vuhez en devo". Yann, 8,12.

"An nep a gerzh en deñvelijenn ne var ket pelec'h ez e. Keit ha m'oc'h eus ar sklerijenn, kredit er sklerijenn, evit dont da vezañ bugale ar sklerijenn". Yann, 12,35-36.

"Jezuz a gerzhe dre an holl gêrioù, ha dre an holl gêriadennoù a kelenn er sinagogennoù, a prezeg keloù mat er Rouantelezh, hag a pareañ pep kleñved ha mac'hagn". Mazhv, 9,15.

"Evel ma oa a vont gant an hent, setu unan bennak a lavarout dezhañ : Mont a rin war da lerc'h n'eus firzh pelec'h ez i. Jezuz a respontas dezhañ : Al lerc'h a deus a zulloù, hag evned an neñv a neizioù; met Mab an den, eñ, n'en deus ket ul lec'h da ziskuitizhañ e benn." Luk. 9,57-58.

"Mont a rae Jezuz evelse dre kêrioù ha kêriadennoù, a prezeg hag a ber hent war-du Jeruzalem." Luk. 13,22.

"Eñ a respontas : It da lavarout d'al houarn-se setu ma kasan kuit an diavled ha ma pareañ er c'hleñvedoù hizio hag arc'hoazh ; d'an trede deiz avat e vo echu ganin ! Met hizio arc'hoazh hag an deiz war lerc'h, e tleñ kenderc'hel gant va hent, rak ne zere ket e varvfe ur profed er maez eus Jeruzalem." Luk. 13, 31-33.

" Evel ma save Jezuz da Jeruzalem, e kemeras an Douzek en o fart
 o-unan hag e lavaras dezho en ur vont gant an hent : Setu ma pignom
 da Jeruzalem ha Mab an den a vo lakaet etre douarn Priñsed ar vr
 veleion hag ar Skribed. Droukvarn e raint anezhañ d'ar maro, hag e
 lakaint anezhañ etre douarn ar Baganed evit bezañ gropaet,
 skourjezet ha staget ouzh ar groaz, met d'an trede deiz e taso'o
 da vev." Mazhev, 20, 17-19.

" Hag o kour evit an holl e lavaras goude-se : Mar fell da unan
 bennak kerzhout war va lerc'h, ra 'n em zinao'ho e-unan, ra gemero
 e groaz bendez ha ra zeui d'am heul." Luk. 9, 23 .

" An nep bennak na zoug ket e groaz ha na gerzh ket war va lerc'h,
 n'hall ket bezañ diskibl din ". Luk. 14, 27 .

" Arak gouel ar Pask, o c'houzout e oa deuet an eur evitañ da
 dremen eus ar bed-mañ da goub e Dad, Jezuz, goude karout e re er
 bed-mañ, o c'haras betek ar penn diwezhañ." Yann, 13, 1.

" Tomas e lavaras dezhañ : Aotrou, n'ouzomp ket pelec'h ez : penaos
 ec'h anavezomp an hent da vont ! Jezuz e respontas : Me eo, an
 hent, ar Wirionez, ar Vubez; n'eus den o vont d'an Tad nemet dre
 Mar anavezoc'h ac'hano, ec'h anavezoc'h ivez va Zad. Met e-benn
 bremañ ec'h anavezit anezhañ, hag e welet hoc'h eus". Yann, 14, 5-7

War C'Hrist Pelerin

" Paek a dalv da lavarout tremen. Mar ne vije ket tremenet
ac'hann da gaout e Dad an Hini a zo deuet evidomp, penaos e
c'hellfemp tremen ac'hann, ni ha n'omp ket diskennet evit
adsevel un dra bennak, met a zo krouzhet ? Eñ n'eo ket krouzhet,
diskennet eo evit adsevel an hini krouzhet. Ha bremañ e dremen
da gaout an Tad a zo ivez hon hini, e dremen da vont eus ar
bed-mañ da Rouantelezh an neñvoù, eus ar vuhez varvel d'ar
vuhez peurbadel, eus ar vuhez douarel d'ar vuhez neñvel, eus
ar vuhez vreinus d'an hini divreinus, eus an trubuilhoù d'ar
surentez da viken".

St Eosten.

Displegedur war ar Salm 68, war diltr ar Salm.

UN TRISTENNAD HE EN WAR AN DOUAR
PEDENN EVIT BRAJ AR VUHEZ

O Doue, **gn** Doue, hent ar wirionez hag ar vuhez, ac'h eus
henchet da servijer Abrac'ham, va blegn ivez, o Mestr hervez da yul.
Va mir dibuzh an draoù, ar gwall-amer, ha troioù kuzh an enebour.
Ro din peoc'h, nerzh hag ar reizhder da seveniñ da holl
c'houre'hemennoù. A-dreuz ar vuhez, va degas betek emout, a zo dit
ar rouantelezh, ar galloud, hag ar c'hloù : Tad, Mab ha Spered Santel,
bremenñ ha da viken, a gantvedoù da gantvedoù. Amen .

...
Divez o fenn o bet skrivet el licher d'an Hebreed : Er feiz va int
sartet, hep bezañ rezevet ar proñsion, set tuzh o gallet hag tuzh o
saludig eus o bell, goude 'n em sikleriad talizid ha peñsionet war
an douar. (Hebr. 11, 13). Ar re o lavar kement-se en em siklerioz o
kloù ar wir vro. Set o dije bet oñj eus ar vro bet dilezet gante,
o dije bet euzh da sikleria betek emi. Set bremenñ o kement-se rezev
gwellio'z bro, bial da neñv ; ha gant gairionez o'hell Doue bezañ
euzh o Doue ; set euzh o Doue isann ur gêr da dinn euzh.

Ar peñ o leonimp (2 Kir, 5, 6) : Keit ha o'ennimp er o'horf, o
peñsionimp pell dibuzh an draoù, a o'hell bezañ kement-se euzh ar
fideled hepken ha o'ez ket euzh an holl dud. Rak ar feiz o'ez ket tre
an holl (2 Kor. 1, 2). Ha gwellimp peñsionimp stag an draoù euzh ar
peñsionimp. Doue bezañ skrivet : Keit ha o'ennimp er o'horf o
peñsionimp pell dibuzh an draoù, o lavar ; dre ar feiz o kement-se, o'ez
ket o'ez ar gwel, euzh an kement-se ar re o garet dre ar feiz o'ez
ar peñsionimp o kement-se. Rak an Doue fideled, ar re o'ez ket Doue
peñsionimp, ha o'ez kement-se bezañ kement-se gant o'ez, o'hell
bet o'ez gwellimp peñsionimp peñsionimp war an Doue, o'ez kement-se

UN TREMENIAD EZ ON WAR AN DOUAR

"Un tremeniad ez on war an douar (Salm 118,19)... Hen gouzout a reo
ez eo buhez an den war an douar unspax sproudenn, hag ur gwell samm
war c'houk mibion an dud. Tremenerion hag estrenion ez omp evit gwir,
war an douar dre ma resevomp e promess bro al laezion na vo diouti, ur
wech tizhet, divroadur ebet ken. An hini a ziskler en ur salm all
(Salm 38,13) : Me zo ur tremeniad hag ur pelerin evel va holl dadou, ne
lavar ket, evel an holl dud; met o lavarout, evel va holl dadou, e fell
dezhañ kompren hep douetañs ebet, ar re just o deus bevet en e rask,
hag o deus huanadet gant hirvoudou sentel, war du ar vro peurbad.
Diwar o fenn eo bet skrivet el lizher d'an Hebreed : Er feiz ez int
marvet, hep bezañ resevet ar promesoù, met ouzh o gwelout hag ouzh o
saludif eus a bell, goude 'n em ziskleriañ ostizidi ha pelerined war
an douar. (Hebr.11,13). Ar re a lavar kement-se en em ziskuez o
klask ar gwir vro. Mar o dije bet soñj eus ar vro bet dilezet ganto,
o dije bet amzer da zistreiñ betek enni. Met bremañ c'hoantaat a reont
gwellio'h bro, hini an neñv ; ha gant gwirionez e c'hell Doue bezañ
anvet o Doue ; rak anvet en deus dezho ur gêr da chom enni.

Ar pezh a lennomp (2 Kor, 5,6) : Keit ha m'emaomp er c'horf, e
pelerinomp pell diouzh an Aotrou, a c'hell bezañ komprenet eus ar
fideled hepken ha n'eo ket eus an holl dud. Rak ar feiz n'eo ket tra
an holl (2 Tes. 3,2). Ha gwelomp petra stag an Abotol ouzh ar
c'hoant-se. Goude bezañ skrivet : Keit ha m'emaomp er c'horf e
pelerinomp pell diouzh an Aotrou, e lavar ; dre ar feiz e kerzhomp, n'eo
ket dre ar gwel, evit ma komprenomp eo ar re e gerzh dre ar feiz a zo
ar belerined e komz anezho. Rak an dud difeiz, ar re n'en deus ket Doue
rakanavezet na rakverket anezho da vezañ kenstumm gant e Vab, n'hellont
ket e gwirionez en em lavarout pelerined war an douar, pa chomont el

lec'h mez int bet ganet ennañ hervez e o horf. N'o deus ket ur gêr e lec'h all ; ha neuze n'int ket estranjourion war an douar, met annezerion an douar. Setu perak e lavar diwar-benn unan bennak un arroudean all eus ar Skritur : Laket en deus e di war riblôù ar maro, hag e chomlec'h gant annezerion an douar e-kichen ar bez (1).

Lavaromp eta : Un tremened ez ou war an douar, na guzhit ket ouzhi ha kouro'hemennoù. Met pere eo an dud a guzh Doue outo e c'houro'hemennoù ? Debust ha na fell ket da Zoue e vefent prezeget e pep lec'h ?... Kuzh e chomant evit gwir, d'ar re n'int ket estranjourion war an douar. Ar re-se, mar klevont ar gouro'hemennoù, ne dañvaont ket anezho, int haga dañva traoù an douar. Ar re avet a zo troet war du an neñvoù, e kement mez int troet etrezek di, a zo pelerined ennañ. Hag e c'houlennont na chom ket kuzh outo gouro'hemennoù Doue ; rak ar pezh a dieub eus ar bed-mañ eo mirout ar zik gouro'hemennoù, eo karout Doue a vezint gantañ da virviken, eo kaout an nesañ ma vo e-unan ivez lec'h ma vezint e-unan".

Sant Eosten.
Displegedur war ar Salm 118
pennad 8.

(1) Mervet eo ar gwerzad-se un druidigezh faziüs eus Isachia 63, 15.

GWERZ AR PELERIN

— — — — —
 Az pezh truez, a troñ, rak gwall-bir eo an hent so'h eur
 roet din de vant gantañ, ha dre forzh mont, n'eo ken nemet kerzhed,
 kamed war rak goude kamed war rak, hent ergerzhet hag hent d'ober
 nemet tremen. Ha gwall bonner eo va c'halon, ha gwall bonner va zreid
 war an hent lous, pa gouezh ar glav didruez, ingel, dibruez.

Az pezh truez, rak n'eo ket me en deus ebrazet kenent-se ; met da
 vuezh he deus ve galvet, ha da zorn en o'hein en deus ve bountet
 ermaez, ha atlabet war ar straed : Kae, ha kerzh, kred ha klask !
 Hag eno an, abaf, hag arveret kreiz an dud gouezhet vuzh va gwelout,
 hep gouzout mat ar roud, nemet da vuezh e lavare : Kae ha kerzh, ha
 kred. E te breur, e vant lous gent an hent, distret hag e vije

an hent a-dreuz an douar, a-dreuz ar mare, an hent diziwezh. Mar
 am bije gouezet he oaken poanig-se !... O'hoash ha bepred, mont he
 mont ! Bendez, evel ur Gwener ar Groez, evel un Hent ar Groez, dre an
 hentoù, ar c'hrozshentoù, ha kroezioù an hent, betek me varvin, va
 divrec'h e kroez, war an hent noazh... dre forzh bezañ sachet ganin
 va c'halon bonner, va zreid bonner a-dreuz ar skoelloù hag ar
 poulloù, war an hent lous, a-dreuz an heol, a-dreuz ar glav didruez,
 dibruez, ingel. va eus ebrazet : da glav ar va gouezhet

Az pezh truez, a troñ, dre ma plijfe din bremañ gallout pevez ha
 chom e-sav : ken skuizh va zreid, gwadek ha gwiridik ; ha va c'halon
 dre forzh sachañ, gwadek ha gwiridik. Ha me 'vel ur blantenn tennet
 eus an douar, gwadek ha gwiridik, e kreiz an heol vuzh va sunañ, e
 kreiz ar skorn vuzh va revañ, taolioù skourjez an avel, pe ar pezh
 n'eo ket gwelloc'h, ar glav yen, didruez, dibruez, ingel.

Va lake so'h eus war an hent evel ur ein, ma vije an dud n'eus
 ket amañ chomlec'h padus. Met ar re am gwel o tremen, ar re szezec

war dreuz o ar goude kran, o kran kenetrezo eus disterachou an
devezh, o chom diflach o zred, biure'hizet o c'horf, diaskell o
o'halon : Ur foll o tremen ! e lavarout gant gwap en ur mousc'hoarzh
diaes. Lak va lakaet ac'h eus war an hent, 'vel ur sin, ur galv mut,
ha feukus.

War an hent, en distabil, dre maz eo ar Spered en deus kroget en
dorn, eñ frank 'vel an Avel. An nep a zo ganet eus ar Spered ne var
ket dre pelec'h e tle mont. Netre sur, nag anababl, nag an amzer,
nag al lojeiz, nag an daol, na dreist-holl an hent da heuilh. Netre
sur, hizio, nag arc'hoazh, na goude arc'hoazh, netre sur. Kroget
ac'h eus en dorn, hag e c'hortozen da c'hoant.

Ha te breur, o vont ivez gant an hent, deboust hag e vijes
eveldou ur boeter-hent, un tremener a-dreuz ar pezh a dremen ? az
out set war rak e ba sklaer an babl, ha laouen an deiz, e kane
alc'hwedered ar park, hag e ba bara ez sac'h, hag evelou, ha kran
leiz da chakod o vrimbalat. Ha gouzout a raes pelec'h aes pa oar o
vont hervez da c'hoant, hag e pep lec'h az oar diskvizh ha surentez.

Ha me, n'ouzou ... Anavezet eo eus emgerantez an den, an nor o'n
em serrin, hag ar galzou serret o tinnac'h din va bara. O Mestr !
Te var ar bara em eus ezhome : da glask ha da gompred. Pardou din v
fec'hedoù evel ma pardonan d'ar re n'o deus ket ve resevet. Ho din
hizio va bara pemdeziek, a zo mont, krediñ enout ha dero'hel.

E lezet em eus. En desped d'e holl gannedoù, hennezh n'en devo
kitaet netre. Dirak e sell en devo karollet ar bed, ^{n'}me e ba ket
set emez e c'hoant. Chomet eo en a di, en e youl ; ha n'eus
forzh pelec'h ez se war an dorn, en em gave en surentez. Hag e soñ
e ba distrein d'ar gêr evit displekañ dirak e vignoned ar gregin en
devo kutuilhet, ar mein en devo dastumet ; e soñj a ba ober

prezegennoù d'ar dud, evit ne leverfe amfadoù d'ar bugale pe dre enfe
 war ar strada: "Gwel, ma droù-se en deus beajet kalz, gwelet en deus
 ar dre-mañ-dre, hag ar dre-se!" amezh i e-dreuz d'ar moud a dre-se,
 Perak en em gargañ eus ar vezha drema-ha ne wellap ken. Kezent
 a dre-se em eus kollet enzer o sellout outo, hag int didalvez. Ewel en
 dent a gemer an tren evit mont da welout e wreg keit all ma, dare
 dispartiet diouti, pe sell ket ouzha talenn ar vro, rak an hent-se
 n'en deus ken eviteñ nemet ur ster, ster an drema-se da welout endro,
 evelse, gwe n'en devo ken va hent ster all ebet nemet da zremm da
 welout endro. bevat en hevelep tremm: ha evel o hevelep unan all
 eus. Va laket ac'h eus da vont hep distro, hep roll-beaj, hep rakerñj,
 hep ken youl nemet ar respont d'az mouezh a-bed an hent, amañ ha
 du-hont. Hep netra-se evit arc'hoazh hag en deiz war lerc'h nemet
 padusted ar bale, p'ar n'ouzon ket pegoulz em galvo da vouezh edarre, na
 da belec'h ez in/arc'hoazh beure. ez in, ha na steuz ket ruit
 a-
 rak da rouantelezh a zo amañ ha du-hont, e pep lec'h hag e nep
 lec'h. rak da rouantelezh a zo deuet dija, hag a zeu bepred endro; met
 evidon ne zeu ket diw wec'h dindan an hevelep stumm, na diw wech en
 hevelep lec'h. Ha ret eo bezañ dija kavet ha ret eo klask a-nevez, ha
 bezañ bepred o vont; rak ar rouantelezh a zeu bepred endro, met n'ouzon
 ket hiziv pelec'h e paro evidon arc'hoazh.

E pep lec'h hag e nep lec'h. Klask da zremm ha da vezañ ha roudoù
 da drema er bed ha frondoù da gouz en avel. Da vezañ amañ ha du
 hont. Da zonedigezh amañ ha du-hont. Nemet n'eo ket diw wech en
 hevelep lec'h, hogen pelloc'h bepred hag e lec'h all, da vouezh, da
 roudoù, da frondoù en avel, hag e tro an hent, da vezañ .

Hag en eabl o tigeriñ, ha ken an Aeled o seniñ, ha splannder
 Jeruzalem o parañ lugernus. Nemet ur moud hepken, tremm ! Ha

me skuizh, va zreid gwadek ha gwiridik. Ha me mont evelat. O Doue,
klev va muezh o c'hervel !

Rak pezh a gont eo respont d'az muezh : a-dreuz d'ar mmed a dremen,
pezh a chom eo respont d'ez muezh . A-dreuz d'ar bed a seblant chom
ha a dremen, pezh a chom eo ar respont-se ken dibab, dre ma stak
ouzhit, o Doue. Ur pred, ur mmed, ul luc'nedem a garantez, dre maz
eo karantez ha respont d'ar peurbad.

Amañ war an hent, treset gent klezi, ur sin-hencheñ. Unen dije zo
tremenet en deus da gavet amañ. N'on ket va unan-penn ; reoù all
arazon o deus bevet an hevelep tremen : ha setu o'hozh ugan all
ouz de glask. Hastet ivez gentañ evel ganin .

Emm Deomp war rak, Klezfes. Ma kredomp, amañ ganimp en Aotrou. O
va C'hist, ganin e pas ha ne quien ket. War hent Emmaüs, amañ ha
du-hont, hizio, hag arc'hozh, hag an deiz war lere'n.

Betek ar serr-noz, maz antreimp ez ti, ha ne steuzi ken Ruit
a-zimar hor sell, ma lavari dimp azezeñ ouzh taol da dañva da bred, da
eveñ da win

ORIGENES, homeliens 23, niv. 11,
Diwar-benn Levr an Herer 1952

DAOUST HAG UR ESTRANJOUR HAG UR BEAJOUR EZ OUT ?

" En em laouenaat a ra an Aotroù diwar da benn pa wel ac'hanout oc'h ober da annez er bed-mañ dindan un deltenn, pa wel n'eo ket da spered sanket, gwriziennet en douar, e chomez hep c'hoantaat ar madoù douzvel, hag hep sellout ouzh ar vuhez-mañ, ur skeud anezhi, evel ouzh un dra padus ha divrall, pa wel eta en em lakez amañ evel ur beajour en ul lec'h-tremen, hag e hastez da vont war-du ar Baradoz, ar gwir vro, en ur lavarout : Un estrañjour hag ur beajour ez on evel va holl dadoù. Rak dindan an deltenn e chome an tadoù, Abraham, evel Isaak ha Yakob, kenhêred an hevelep promesa.

" Ha te, daoust hag un estrañjour hag ur beajour ez out war an douar, daoust ha mirout a rez ouzh da spered d'en em dankañ, d'en em wirisiennañ e c'hoant ar madoù douarel, ha prest ez out da zivroañ buan, ha prest d'en em stegnañ war-du ar pezh a zo war-raek, betek ma teui da dizhout ar vro ma red enni laezh ha mel, ma resevi enni herezh ar madoù da zont ? Mar gwel ac'hanout e seurt mennadoù, Doue neuze en em laouenañ diwar da benn ... "

ORIGENES, homelienn 23, niv. 11,
Diwar-benn Levr an Niveroù.

GOUEL AN TELTENNOU

"Kement a zo bet lavaret gwechall da dud Israel e skriturioù
al Lezern santel, kement a veze graet er sakrifisoù, er gouelioù
ma veze lidet Doue ganto, kement a zo bet kelennet pe gouroc'hemen-
net dezho a zo skeudenn an traoù da zont! Peseurt traoù da zont?
Ar re a gav er C'hrist o sevenidigezh. Setu perak e lavar an
Abostol: Kement a zo eus promesoù Doue o deus bet o "ys" ennañ,
de lavarout eo a zo bet sevenet ennañ (2 Kor. 1,20). He goude-se e
lavar en ul lec'h all: O'harvezout a rae dezho pep tra ma vefe
evidomp ur skeudenn, ha skrivet eo bet pep tra evit hor
c'helennadurezh-ni, ar re a zo degouezhet evito diwezh ar
c'hantvedoù (I Kor. 10,11). E lec'h all e lavar c'hozh: Finverh al
Lezenn/ eo er C'hrist (Rom. 10,4). Hag evel-se c'hozh en ul lec'h
all: Arabet da zen ho penn diwar-benn boued, died, pe diwar-benn
deizioù-gouel, loarioù-nevez pe sabbatoù: kement-se n'eo nemet
skeud an traoù da zont (Kol. 2,16). Mar den bet eta an holl draoù
se skeudennoù an traoù da zont, e oa ivez gouel an Teltennoù
skeudenn an traoù da zont. An deiz-gouel-se, klaskomp da betra e
skeudenn. Lavaret em eus petra oa gouel an Teltennoù. Eñvoriñ a r
penaos ar pobl dieubet eus an Ejipt o vont a-dreuz ar gouelec'h
etrezek douar ar Bromess, he devoa bevet dindan teltennoù. Teplon
evezh da c'houzout petra dalv, ma vimp ivez eus pobl Doue, ni hag
zo izili ar C'hrist, marid eo gwir ez omp: dre e c'hraez ez omp,
n'eo ket avat en sbeig d'han dellidoù. Teplomp pled eta, va breude
bleniet omp bet ermaez eus an Ejipt, lec'h ma servijomp an Dispart
Faraon, lec'h ma camp dalv'het gant hor c'hoantegezhioù douarel
war dro labourioù-pri, ma pantiemp kelz enna. Hag evel pa camp

oc'h ober brikennoù, en deus ar C'hrist youc'het dimp : Deuit d'am
 c'hebut, c'hwit holl a zo bec'hiet gant al labour. Ha tennet ermaez,
 setu ni a vont a-dreuz mor ruz ar vadeziant, ruz dæe maz eo bet
 sekret gant gwed ar C'hrist; setu marvet an holl enebourion a rede
 war hon lerc'h, da lavarout eo, setu dispennet hon holl bec'hedoù.
 Ha bremañ, arak tizhout douar ar Bromosa, arak antren er rouante-
 lezn peurbadel, emomp er gouelec'h dindan teltennoù. Ar re a anev
 kement-se, eo ar re a vev dindan teltennoù : dleet e oa ma vije tu
 a anevje kement-se. Henezh a vev dindan un deltenn en em sell
 evel ur pelerin er bed-mañ. Hag henezh a en em sell evel pelerin
 a en em wel oc'h hurnadifi etrezek e vro ...

Sklaer eo an trañ-se evidomp : gouzout a reomp emomp oc'h
 ober hent a-dreuz an digenvez, a-dreuz ar gouelec'h. Anavezout an
 trañ-se eo ober hent a-dreuz ar gouelec'h. Lerc'h ar gouelec'h ?
 Dre ma kerzhomp a-dreuz ar bed-mañ lec'h m'omp eus sec'hed war an
 hent hep douar. Met sec'hed hon eus evit bezañ gwalc'het. Evurus ar
 re a deus naon ha sec'hed, rak a gwalc'h a devo (Mathev 5,6). Gant
 an douar a strink eus ar maen e vez torret hon sec'hed er gouelec'h
 "hag ar maen a oa ar C'hrist" (I Kor. 10,4)

Sant Eusten

Diskleriadur diwar-benn AViel St Yann.

Displegadenn 28, diwar-benn ar bennad 7 .